

MALE NOVICE.

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 10 v. — Po pošti se list ne pošilja.

Solnce Velike Nemčije.

Gradec je že od nekdaj mesto penzionistov. Sedaj se v tem mestu zbirajo politični penzionisti iz ponemčurjenih spodnještajerskih mest in trgov. Tem nemškim političnim penzionistom načeljuje nekdanji ptujski nemškutarski paša Ornig. Dozdeva se, da so oče Ornig že precej spremenili svojo nekdanj tako nemirno, h krivičnemu govorjenju in k še krivičnejšemu delovanju nagnjeno naravo ter so se po trapistovskem vzoru udali molku. Priporočati bi še bilo g. Ornigu, naj si zvesto in vestno jemlje k srcu ono vrlo preizkušeno geslo: Memento mori (spomni se smrti). Politično je že mrtev in zato naj preostali čas svojega življenja porabi za pokoro. Če Ornig molči, pa Wastian tem bolj govori. Smatra se za zagovornika mariborskega nemštva po Wotanovi milosti in zato s pravo germansko zagrizenostjo, zahrbnostjo in zaslepljenostjo hujska štajersko nemštvo in spodnještajersko nemškutarstvo zoper Jugoslavijo. Vse nemške izgrede v Mariboru dne 27. januarja in njih krvave posledice ima v veliki meri na vesti ta mož, ki se smatra za nekakega angela variha, od samega Wotana poslanega mariborskim Nemcem in nemškutarjem. Wastian govori, Jahn, nekdanji urednik »Marburger Zeitung«, pa piše. Ker mu je mariborsko vsenemško trobilo odvzeto, zato pa trompeta po predalih graških listov, zlasti »Grazer Tagblatt a«. Trompeta svoje znane, vse nemške laži, nesramnosti in hujskarije. Ptička poznamo po petju.

Ker se ti politični penzionisti nahajajo v naročju Nemške Avstrije, ki tako srčno hrepeni v objem Velike Nemčije, bi človek mislil, da so za dovoljni, ker jih greje solnce Velike Nemčije. Pa niso zadovoljni, marveč na vso moč silijo nazaj v jugoslovanski Maribor. Velikonemško solnce ima gotovo premalo topline in pod njegovimi žarki raste premalo živil. Želodec jih sili nazaj v spodnještajerski raj, in želodcu sledi srce.

Iz tega razpoloženja in hrepenenja se je porodila obljuba, ki so jo mariborski politični penzionisti zapisali v nedeljski številki »Grazer Tagblatt a«: »Ne bomo mirovali, ne bomo počivali, dokler ne dosežemo cilja, da bo svetilo solnce Velike Nemčije tudi livadam ob Dravi, gozdovom v Pohorju, da bo Maribor spet mejna trdnjava, kar je bila pred 1000 leti: Markburg!« Solnce Velike Nemčije! Če se spodnještajerski Nemci in nemškutarji tako slabo počutijo v tem solncu, da bi mu rajše utekli čimpreje, Maribor s svojo slovensko okolico ne mara nič slišati o tem veliko

nemškem solncu. V njem bi propadal in usihal, usahnil in umrl. Naj si Nemci svoje velikonemško solnce shranijo za se. V njegovih žarkih jim preti gospodarsko zmrzovanje. Nam sveti svetlo in gorko solnce matere Jugoslavije. Pod tem solncem je življenje, napredek in sreča.

Štajerske obmejne postojanke trdno v naši oblasti.

Napadi nemško-madžarskih tolp na Radgono so bili krvavo odbiti. Izgube nemškomadžarskih tolp so bile velike. Vse od naših čet zasedane obmejne postojanke od štajerske koroške notri do štajersko-ogrske meje se nahajajo trdno v naši oblasti. Položaj na tem ozemlju je zelo ugoden.

Boj za Radgono.

Naša radgonska posadka se je zoper nemško-madžarske napadalce, ki jih je bilo 800—900 in so torej bili v veliki premoči, držala nad vse junško. Ni se umaknila iz mesta, držala pošto in železnični in drugi most. Prišla ji je vojaška pomoč. Boj je bil zelo oster. Streljanje je bilo jako hudo. Mestoma je tudi prišlo do spopada na bajonet. Poveljnik nadporočnik Zeilhofer je bil lahko ranjen. Trije vojaki so baje mrtvi, več je pa ranjenih. Slava našim junakom, ki so ohranili Radgono v naši oblasti!

Kdo je napadel Radgono?

Iz Gradca se poroča, da so Radgono napadli nemški kmetje v okolici v zvezi z ogrskimi potepuški vojaki, da torej gre za ljudski upor, s katerim nemška uradna mesta nimajo nič opraviti. To poročilo je kajpada zlagano. Da bi se nemški kmetje uprli, ni misliti, ker ni majoza to nobenega vzroka, vsaj uživajo v Jugosla viji dobrine reda in varnosti, katerih ni v Nemški Avstriji. Gre torej za najete tolpe pod vodstvom nemških častnikov. Zato pa tudi ni treba še posebej povedati, kdo jih je najel in poslal proti Radgoni.

Da uradna mesta tega napada uradno niso naročila je povsem verjetno. Kaj pa tisti vsenemški hujskači, ki v Gradcu razpaljajo furorom teutonizem? Ali so ti brez krivde? Kakšen namen je imel ta napad, se vidi iz tega, ker se je štajerska deželna vlada takoj obrnila na dunajsko vlado z nujno zahtevo naj pridejo ententini častniki v bojno ozemlje in naj preprečijo, da bi osvobodjene

kraje zopet zasedle jugoslovanske čete. To je torej bil namen organiziranega in plačanega napada. Pa jim je spodletelo, kakor jim je spodletelo v Mariboru.

Predmir sklenjen v 6 tednih?

Iz Londona se dne 3. februarja poroča: Iz zanesljivega vira se zagotavlja, da bo predmir sklenjen že v 6 tednih. Predmir bo podpisan ne v Parizu, ampak v Versaillesu.

Uvoz živil iz Amerike prost.

Iz Vashingtona se dne 3. februarja poroča, da je ameriška vlada dala za sedaj dovoljenje za prosto izvažanje pšenice, rži, ječmena in sladkorja iz Amerike v Evropo. 87 nizozemskih parnikov je od ameriške vlade že dobilo dovoljenje za neovirano izvažanje imenovanih živil iz Amerike.

Razne novice.

Osebnostne spremembe pri mestnem magistratu v Mariboru. Vladni komisar dr. Pfeifer je disciplinarnim potom odslovil iz službe dr. Ralfa Valentina in blagajnika Elijo Würnsbergerja ker sta dne 27. t. m. kot udeleženca pri nemških izgrediv pokazala sovraštvo proti državi SHS. Nadalje je odslovil vladni komisar iz službe sledeče uradnike: dr. Josip Schinner, dr. Emil Url, Franc Striedinger, Alojz Serpp, Frieda Bienenstein, Emma Köhler, Gisela Weisenberger, Josip Sterle, Gandolf Stieger, Gottfried Laasberger, Franc Jahrbacher; Frančiška Wolf, Egidia Goldnerkreuz, Ana Piki, Leopold Gunis, Vincenc Jandl.

Goriški begunci. Goriško vprašanje stoji pred odločitvijo in nevarnost, da izgubite vašo lepo domovino je velika. Radi tega je nujno potrebno, da se izjavite vsi, ki tega do danes še niste storili, da zahtevate vtelesenje mesta Gorice in okolice v edinstveno državo Slovencev, Hrvatov in Srbov ter tako izvršite svoje samoodločevanje v smislu načela predsednika Wilsona. Podpišite tedaj vsi brez razlike polo, ki leži na vašo razpolago v trgovini Cirilove tiskarne, Koroška ulica. Storite to še tekom jutrajšnjega dne.

Branjevka Marija Wresch na Tappeinerjevem trgu je dne 27. januarja razobesila frankfurtsko zastavo in se je tudi udeležila spreveda. Ta Danjčanka hujska proti nam in zasramuje Slovence. Slovenski denar pa ji diši.

Naduta nemška uradnica. V uradu za izdajanje krušnih kart v Elizabetini ulici v Mariboru posluje mestna uradnica, ki bi rada ostala vzor nemške nadutosti. V sredo, dne 5. febr., predpoldne jo je neka Slovenka, koje ime je na razpolago za prosila v slovenskem jeziku za neko pojasnilo. Naduta nemška ženšče se obregne: »Was plapperns mir da vor, ich verstehe nichts windisch!« (Kaj mi tukaj blebetate, ne razumem vindiš.) Ko je nestrpno Nemko dotična Slovenka opozorila, da

se bo vendar morala priučili slovenščine, je Nemka osorno odvrnila: »Könnst' mir nicht einfall'n!« (Mi ne pride na misel.) No, če ji kaj pametnega noče priti na misel, bodo ji pa drugi oskrbeli pametne misli.

Ali je res? Kakor se nam poroča, je med agitatorje in nabiralce podpisov za Nemško Avstrijo zašel tudi mariborski knjigovez g. Sluza (menda Slivca), ki je vsiljeval strankam rdeče listike, na katerih bi se naj izjavile za Nemško Avstrijo. Ali ni Slivca tisti mož, katerega so Slovenci tako izdatno podpirali, da je postal tovarnar v Mariboru?

Nemški teror. Profesorski zbor visoke šole za poljedelstvo na Dunaju je soglasno sklenil, da se naj vsi slovenski dijaki izključijo s te šole. Ali so »spravljivi«. Nemci ta sklep tudi sporočili zastopnikom entente na Dunaju?

V Studencih pri Mariboru so sledeče osebe dne 23. prosinca 1919 delile oziroma pobirale glasovnice za pripadnost k Nemški Avstriji: dr. Fric Jurič, Ivan Konegger, Jernej Potočnik, Wohnsiedl Alojz, Polič Franc, Berghaus Franc, Fleis Jožef, Anderle Ivan, Gaberszig Vincenc, Ulrich Anton, Weisch Franc, Kaloch Alojz, Seriatz Anton, Eder Leopold, Rosmanit Jožef, Muster Avgust, Stangl Simon, Binderhofer Friderik, Kerle Franc, vsi stanujoči v Studencih, ter razen prvih dveh vsi uslužbenci južne železnice.

Darila za oslepele vojake. Ker je prevzelo poverjenišvo za socialno skrbstvo vse agende glede oslepelih vojakov, naj se darila za oslepele vojake v bodoče pošiljajo na naslov deželne vlade za Slovenijo, oddelek za socialno skrbstvo.

Zasebni brzojavni promet na brzojavnih postajah južne železnice. S 1. febr. se je zopet upeljal zasebni brzojavni promet na vseh brzojavnih postajah južne železnice v slovenskem ozemlju države SHS. Začasno je zasebni brzojavni promet omejen na državo SHS.

Ropanje in plenjenje v Nemški Avstriji. Vsled velikega pomanjkanja živil, vsled brezupnosti na bližnjo boljšo bodočnost in vsled neznosne draginje so v Nemški Avstriji ropanje, plenjenje, požigi in tatvine na dnevnem redu. Dne 4. februarja predpoldne so v mestu Lincu izstradane nemške tolpe napadle razne trgovine z jestvinami, jih oropale in razbile vso opravo. Prišlo je do krvavih spopadov med ropajočimi in vojaštvom. Število žrtev je veliko. Do sličnih izgrediv je prišlo še tudi v drugih večjih mestih Nemške Avstrije, kot v Dunajskem Novem mestu, Badnu itd.

Vojaška realka v Mariboru sprejme do 15. februarja šiviljo za šivanje perila. Predstaviti se je osebno med 11. in 12. uro predpoldne pri gospodarskem častniku vojaške realke. Plača po dogovoru.

Maribor. V tukajšnji mestni tržnici na Glavnem trgu vlada red, kakršnega nismo bili vajeni pod prejšnjim nemškim režimom. Kljub ogromni mu navali prebivalstva gre delo gladko izpod rok. Želeti bi le bilo, da bi imeli vsi obiskovalci tržnice takoj pri rokah družbinski nakupovalni list ter primerno množino drobiža, da se z menjanjem ne trati preveliko časa.